

Heslo	Název normy, příp. její podrobnější obsah	Označení normy
60. VÝCVIK – ZDRAVOTNICKÉ ZABEZPEČENÍ	Povinná účast NZS pluku na výcviku	Zdrav-1-1 čl. 133
	Povinnosti NZS pluku při výcviku	
	– s chemickými látkami a s radioaktivním prachem	Zdrav-1-1 čl. 483
	– hluboké brodění tanků	Zdrav-1-1 čl. 484
	– při činnostech za nadměrného hluku	Zdrav-1-1 čl. 485
	– při velkých cvičeních a pochodech	Zdrav-1-1 čl. 486
	– při přepravě po železnici	Zdrav-1-1 čl. 490–493
	– při pobytu vojsk v polních podmínkách	Zdrav-1-1 čl. 494–496
	– zabezpečení létání	Zdrav-1-1 čl. 497–559
	– výsadková příprava	Zdrav-1-1 čl. 560–563
	– při pracovních výpomocích	Zdrav-1-1 čl. 564–565
	– při zabezpečování tělesné přípravy a zvláštních druhů tělesné přípravy	Zdrav-1-1 čl. 566–588
61. VYŽADOVÁNÍ LÉKAŘSKÉ PÉČE VOJÁKY	Vyžadování péče u vlastního útvaru	Zákl-Ř-1 čl. 375, 382 Zdrav-1-1 čl. 83–87
	Vyžadování péče mimo útvar	vyhl. č. 62/68 Sb. § 6 Zdrav-1-1 čl. 113 sm. č. 49 VMZ-ČSR č. 9–10/1970 § 19 odst. 6 sm. č. 49 VMZ-SSR č. 17/1970 § 19 odst. 6
62. ZAHRANIČÍ – POSKYTOVÁNÍ ZDRAV. SLUŽEB ČS. STÁTNÍM OBČANŮM	Poskytování zdravotnických služeb čs. státním občanům při jejich pobytu v zahraničí	ZO č. 10 VMZ-ČSR č. 3–7/1975
63. ZAOPATŘOVACÍ PŘÍSPĚVEK	Zabezpečení rodin vojáků konajících službu v ozbrojených silách	zák. č. 121/75 Sb. §§ 73 až 76 vyhl. č. 128/75 Sb. §§ 34–41
64. ZÁVODNÍ ZDRAVOTNICKÁ ZAŘÍZENÍ	Závodní zdravotnická zařízení	ZO č. 32 VMZ-ČSR č. 11–12/1972 ZO č. 12 VMZ-SSR č. 9–10/1973
65. ZDRAVOTNICKÉ PRACOVNÍCI	Základní principy	zák. č. 20/1966 Sb. §§ 52–60
	Vyhláška o zdravotnických pracovnících	vyhl. č. 72/71 Sb. – pro ČSR novelizovaná vyhl. č. 4 z r. 1978 Sb. vyhl. č. 77/71 Sb. – pro SSR novelizovaná vyhl. č. 92/79 Sb.

Heslo	Název normy, příp. její podrobnější obsah	Označení normy
	Metodické opatření k vyhlášce o zdrav. pracovních	MO č. 20 VMZ-ČSR č. 11/1971 se změnami: MO č. 9/1973 a MO č. 42/1975 MO č. 23 VMZ-SSR z roku 1971
	Náplň činnosti středních, nižších a pomocných zdravotnických pracovníků	ZO č. 27 VMZ-ČSR č. 10/1972 ZO č. 51 VMZ-SSR č. 23-24/1972
	Pracovní náplně zdravotnických pracovníků v obvodních zdravotnických službách	MO č. 33 VMZ-ČSR č. 11-12/1972 MO č. 7 VMZ-SSR č. 5-7/1973
	Pracovní úlevy a hospodářské zabezpečení zdravotnických pracovníků vzdělávajících se při zaměstnání	ZO č. 31 VMZ-ČSSR z r. 1968
	Dodatková dovolená pro pracovníky při přímém ošetřování a obsluze duševně chorých	ZO č. 6 VMZ-ČSSR z r. 1966
	Příprava obvodních lékařů	MO č. 35 VMZ-ČSR č. 11-12/1972 VMZ-SSR 1973 č. 5-7, sděl. s. 72
	v armádě:	
	Obecné povinnosti voj. zdrav. pracovníků	Zdrav-1-1 čl. 45
	Pracovní úvazky a soukromá praxe lékařů	Zdrav-1-1 čl. 78 a 79
	– vojáků z pov.	
66. ZDRAVOTNÍ VÝCHOVA	Základní, specializační a další vzdělávání vojenských zdravotnických pracovníků	Zdrav-1-1, příl. 2
	Rozsah a odborné náplně vojenských středních, nižších a pomocných zdravotnických pracovníků	Zdrav-1-1, příl. 3, část 4
	Koncepce zdravotní výchovy obyvatelstva	MO č. 8 VMZ-ČSR č. 6/1970
	v armádě:	
67. ZNALECKÉ KOMISE	Zdravotní výchova	Zdrav-1-1 čl. 418-424
	Základní principy	zák. č. 20/66 Sb. § 77 odst. 6
	Směrnice o znaleckých komisích	ZO č. 46 VMZ-ČSSR z r. 1967
	Postup při projednávání případů znaleckými komisemi	MO č. 6 VMZ-ČSR č. 1-4/1976
	v armádě:	vyhl. č. 62/68 Sb. § 29 odst. 6 Sb. n. MNO č. 19 z roku 1968 čl. 2 g)

Heslo	Název normy, příp. její podrobnější obsah	Označení normy
68. ŽELEZNIČNÍ ZDRAVOTNICKÉ SLUŽBY	Organizace a poskytování železničních zdravotnických služeb Provoz stanic první pomoci ČsČK na ČSD	Směrnice FMD publikované v: VMZ-ČSR 1974 čá 1-4 VMZ-SSR 1974 čá 9-10 VMZ-ČSR 1969 sděl. s. 27

Poznámky k některým hlavním heslům

1. Alkoholismus a toxikomanie

Základní právní normou v oblasti boje proti alkoholismu je zákon č. 120/62 Sb., z něhož vychází podrobnější úprava této problematiky platná jak obecně, tak i v armádě, jak je zakotvena v předpise Zdrav-1-1 i v Rozkaze náčelníka GŠ č. 5 z roku 1977.

Již delší dobu se připravuje nový zákon, který kromě opatření proti alkoholismu bude obsahovat i principy boje proti toxikomaniím. Podle této nové úpravy bude možné nařizovat povinné ambulantní i ústavní léčení nejen u osob požívajících nadměrně alkohol, nýbrž i u osob závislých na drogách.

Vojenský předpis Zdrav-1-1, který byl vydán v roce 1975, však již s podobnými opatřeními u vojáků počítá. Možné to je proto, poněvadž podle zmocnění zákona č. 32 z roku 1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách může ústřední zdravotnický orgán MNO nařídit u určitých nemocí vojáků povinné léčení. Proto také tato odchylná úprava v armádě je zákonná.

2. Bezpečnost a ochrana zdraví při práci

Jde o problematiku velmi živou v civilním sektoru i v armádě. Přitom se však jedná o oblast velmi rozsáhlou, která zahrnuje nejrozličnější obory lidské činnosti. Zařadit veškeré platné předpisy do tohoto přehledu by značně přesáhlo účel sledovaný touto příručkou, a tak byly do přehledu vybrány jen ty předpisy, které upravují otázky, s nimiž se vojenský lékař setkává zcela běžně.

Pro případ, že by některý lékař potřeboval znát i předpisy tohoto druhu v širším rozsahu, odkazují na svou příručku „Přehled platných právních norem se stavem k 1. 7. 1977“, která byla vydána VLVDÚ JEP pro potřebu vojenských hygieniků a epidemiologů jako učební text svazek 155 v roce 1979. Totéž se týká i předpisů zařazených pod hesly HYGIENA a INFEKČNÍ NEMOCI.

3. Klinické obory včetně koncepcí některých složek léčebné péče

Za posledních 10 let byla postupně národními ministerstvy zdravotnictví zpracována a ve formě tzv. metodických opatření vydána celá řada koncepcí lékařských oborů a metodik uplatňování léčebné péče na různých úsecích. Tato metodická opatření nejsou sice právními normami v pravém slova smyslu, nicméně obsahují četné pokyny pro postup zdravotnických pracovníků, a proto by mohly v některých případech sloužit jako podklad pro vyvození právní odpovědnosti těchto pracovníků, pokud by k poškození zdraví pacienta došlo proto, že tyto pokyny nebyly dodrženy.

Některé z těchto metodických opatření upravují dokonce práva a povinnosti občanů,

např. při jejich pobytu v psychiatrických léčebnách.

V každém případě se však soustředění těchto předpisů v celkovém přehledu jeví účelným proto, aby vojenští lékaři věděli, který lékařský obor či složka léčebné péče byly takto zpracovány a získali tak přehled při doplňování svých znalostí.

4. Mlčenlivost zdravotnických pracovníků

Právním základem povinné mlčenlivosti zdravotnických pracovníků je ustanovení § 55 odst. 2 písm. e) zák. č. 20 z roku 1966 Sb., podle něhož je každý zdravotnický pracovník povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s výkonem svého povolání, s výjimkou případů

- a) kdy skutečnost sděluje se souhlasem pacienta, nebo
- b) kdy byl této povinnosti zproštěn nadřízeným orgánem v důležitém státním zájmu anebo
- c) kdy je mu zvláštním předpisem uloženo určitě skutečnosti oznamovat.

Předpisů uvedených ad c) je celá řada a jsou v přehledu uvedeny jako „zvláštní předpisy omezující mlčenlivost“. Zařazeny sem byly zejména proto, aby se lékař, který bude o určitou informaci žádán některými orgány, mohl přesvědčit, zda takový požadavek je oprávněný.

5. Náhrada škody

Otázky náhrady škody jsou samostatnou právní oblastí značně složitou a pro nepravníky obtížně řešitelnou. Obtížnost spočívá zejména v tom, že celý právní řád přináší několik typů právní odpovědnosti, přičemž každý z nich má své zvláštnosti. Do přehledu platných právních norem byly proto zahrnuty jen ty předpisy, které upravují materiální odpovědnost zdravotnických pracovníků anebo se jí dotýkají.

Zvláštní pozornost je nutné věnovat dohodám o hmotné odpovědnosti za schodek s pracovníkem (vojákem), kterému se svěřují určité hodnoty.

Je třeba mít na zřeteli, že v armádě se při náhradě škody postupuje podle různých předpisů podle toho, zda škodu způsobil voják nebo občanský pracovník, a to buď podle zásad předpisu MNO-18-11 (práv.) anebo podle pracovníčněprávních předpisů.

6. Nemocenské pojištění

Nemocenské pojištění a dávky z něho plynoucí jsou významným opatřením v celém systému socialistické péče o zdraví člověka. Tato problematika se nutně stává i součástí denní praxe vojenských lékařů zejména v otázkách, které mají vztah k neschopnosti.

Nemocenské pojištění vojáků se v podrobnostech dosti významně liší od nemocenského pojištění občanských pracovníků, a to jak po-

kud jde o jednotlivé dávky, tak i co do rozhodování o nich. Rozhodovacím orgánem ve věci dávek vojáků je velitel útvaru, u občanských pracovníků (a civilních občanů vůbec) komise národního pojištění.

Vojenský lékař však může v některých případech poskytnutí či neposkytnutí dávek vojákovi z pov. dosti významně ovlivnit, zejména zjistí-li, že voják nedodrжуje léčebný režim anebo že porušil předpisy o hlášení neschopností. V těchto případech je povinen zjištěnou závadu hlásit veliteli, který má zákonem stanovenou pravomoc rozhodnout o odnětí dávky, případně o poskytnutí dávky v omezené výši. Kromě toho pro účel výplaty dávek je významné správné počítání podpůrčí lhůty i včasný návrh na zahájení přezkumného řízení při dlouhodobé neschopnosti vojáka.

Z těchto důvodů je nezbytné, aby vojenští lékaři přiměřeně znali přílohu č. 8 předpisu Všeob-P-16 [práv.].

7. Posudková služba

Vojenští lékaři zcela běžně vykonávají nejrůznější posudkovou službu. Jde o činnost, která je významná nejen z hlediska péče o zdraví, nýbrž i z hlediska činnosti jiných orgánů (nemocenského pojištění, sociálního zabezpečení, regresních orgánů, velitelských orgánů apod.). Proto je posudkové činnosti lékařů přisuzován takový význam, že lékař při jejím výkonu je prohlašován za veřejného činitele.

Při posudkové činnosti se lékař řídí celou řadou předpisů. Má-li ve své péči občanské pracovníky, pak musí v přiměřeném rozsahu znát civilní posudkové předpisy, tj. směrnice č. 49 z roku 1967, které byly publikovány v novelizované formě ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR č. 9—10 z roku 1970; pro Slovensko byly publikovány ve Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR v částce 17 z roku 1970.

Posudkovou službu vykonávanou vůči vojákům upravuje několik předpisů. Především to jsou předpisy Zdrav-1-1 a Zákl-R-1. V době zpracovávání této příručky platí předpisy Zdrav-1-2 [práv.], Zdrav-2-2 a Zdrav-2-3, které však mají být v dohledné době nahrazeny jediným předpisem Všeob-P-41 [práv.]. Protože však tento předpis nebyl dosud vydán, jsou v celkovém přehledu pod heslem POSUDKOVÁ SLUŽBA uvedeny dosud platné předpisy.

8. Povinné vyšetření a léčení

Léčebně preventivní péče se poskytuje na základě principu souhlasu pacienta s vyšetřením a léčením. Z této zásady jsou však stanoveny četné výjimky v těch případech, kdy na vyšetření či léčení jedince převažuje zájem společnosti. Na tyto případy pamatuje ustanovení § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 20 z roku 1966 Sb., o péči o zdraví lidu, podle něhož je každý občan povinen podrobit se v případech stanovených obecně závaznými předpisy zdravotnickým prohlídkám, vyšetřením, diagnos-

tickým zkouškám, očkování, léčení přenosných nemocí nebo jiných nemocí společensky závažných, izolaci, karanténním opatřením, zákazu výkonu zaměstnání nebo jiné činnosti, asanačním, dezinfekčním a jiným opatřením na ochranu před nákazou.

Obecně závaznými předpisy jsou jednak zákony a dále ty předpisy, které vydává ústřední zdravotnický orgán — tedy některé národní ministerstvo zdravotnictví, ale i ústřední orgán vojenské zdravotnické služby — tedy Zdravotnická správa HT-MNO. Proto je třeba v armádě za takový předpis považovat předpis Zdrav-1-1 a za povinné zdravotnické akce pro vojáky ty, které tento předpis nařizuje, jako je třeba prvotní lékařské vyšetření, snímkování ze štítu, očkování apod. Pokud jde o očkování, jsou termíny a druhy očkování stanovené vojenským předpisem povinné i pro občanské pracovníky vojenské správy, a to na základě vyhlášky 46/1966 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem.

Pro praxi je však také významné, která z těchto opatření lze reálně vynucovat. V převážné většině případů se bude jednat o vynucování nepřímé. V civilním sektoru, tedy vůči civilním občanům bude možné v krajním případě uložit prostřednictvím národního výboru peněžitou pokutu, vůči vojákům bude možný kázeňský postih.

V každém případě je však nutné mít na zřeteli především zvláštní vztah občana a zdravotnického pracovníka, a z toho důvodu volit jako nejvhodnější a nejschůdnější prostředek přesvědčovací formu, která je ve většině případů dostatečně účinná.

Jindy nebude nutné na osobu, která se povinnému zdravotnickému opatření odmítla podrobit, vyvíjet ani zvláštní tlak, a to zejména tehdy, kdy nedostatek vyšetření takovou osobu zbavuje možnosti vykonávat určitou činnost nebo povolání. To se týká pracovníků, vykonávajících profese spojené s činností epidemiologicky závažnou anebo rizikovou, u nichž jsou předepsány periodické prohlídky. Jestliže se takový pracovník nařízenému vyšetření odmítne podrobit, nebude mu potvrzen příslušný průkaz na další období, a tím nebude moci takovou činnost nadále vykonávat.

Podle zákona lze reálně vynutit jen ty léčebné a vyšetřovací výkony, a to třeba i formou detence, které jsou taxativně vypočteny v zákoně. Na tyto případy pamatuje jednak § 23 odst. 4 zák. č. 20/1966 Sb. a § 13 zák. č. 120/62 Sb. V armádě to jsou navíc ustanovení předpisu Zdrav-1-1 o postupu vůči vojákům závislým na drogách.

Jde o tyto případy:

- nemocí přenosné,
- duševní nemoci a duševní poruchy, kdy pacient ohrožuje své okolí nebo sebe,
- alkoholismus,
- v armádě v současné době navíc i závislost na drogách. Podobná úprava má být

v dohledné době přijata zákonnou formou i pro civilní zdravotnictví, jak o tom bylo pohovořeno v poznámce ad 1.

9. Sociální zabezpečení

Nová zákonná úprava sociálního zabezpečení byla provedena koncem roku 1975 a platností od 1. 1. 1976. Do přehledu právních předpisů byl uveden jen okruh ustanovení upravujících problematiku sociálního zabezpečení, nebyla uváděna jednotlivá ustanovení, která se váží k jednotlivým dílčím otázkám. K povšechné informaci čtenáře postačí, jestliže bude vědět, že zákon o sociálním zabezpečení č. 121/1975 Sb. a prováděcí vyhláška č. 128/75 Sb. řeší tyto otázky:

- podmínky nároků na jednotlivé druhy sociálního zabezpečení a pracovní kategorie,
- druhy sociálního zabezpečení, tj. starobní, invalidní, částečný invalidní, vdovský a sirotčí důchod a výchovné k důchodům,
- povinnosti oprávněných osob,
- nejvyšší a nejnižší výměry důchodů a zásady pro výpočet všech druhů důchodů,
- zabezpečení členů rodin občanů, kteří konají službu v ozbrojených silách a zabezpečení rodin při vojenském cvičení,
- otázky sociální péče,
- zásady úředního řízení o dávce,
- sociální zabezpečení vojáků z povolání a příslušníků ozbrojených sborů.

Se sociálním zabezpečením vojáků z pov. úzce souvisí i nové pojetí úpravy vojenské služby vojáků ve smyslu předpisu Všeob-P-2 (práv.) a přiznávání příspěvků za službu, odchodného a vyrovnávacího příspěvku v případě odchodu vojáka z pov. z činné vojenské služby.

Sociální zabezpečení vojáků navazuje na vojenskou posudkovou službu, a proto příslušné předpisy o sociálním zabezpečení byly zařazeny do přehledu.

10. Znalecké komise

V případech podezření, že lékař postupem non lege artis na úseku diagnostické či léčebné činnosti, ale i při výkonu hygienické nebo protiepidemické činnosti, poškodil zdraví pacienta, nastupuje činnost znalecké komise. Znalecké komise se na úseku státní zdravotní správy zřizují u KNV, ve vojenském zdravotnictví je zřizuje náčelník zdravotnické služby toho lékaře, jehož činnost má být přezkoumána, a to počínaje náčelníkem zdravotnické služby svazu.

K činnosti znalecké komise dává tedy podnět především pacient, který se cítí poškozen nebo jeho příbuzný, a to většinou formou stížnosti. Podnět však může vzejít i od zdravotnického pracovníka, který se cítí poškozen neodůvodněnými útoky na kvalitu jím poskytnuté péče; v takovémto případě má znalecká komise charakter jakési očištné komise.

Pro činnost znaleckých komisí platí na úseku státní zdravotní správy v obou národních republikách závazné opatření č. 46 publikova-

né ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSSR z roku 1966. Dále pouze s platností na území ČSR bylo vydáno metodické opatření č. 6 v částce 1—4 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR z roku 1976, které je jakýmsi jednacím řádem pro znalecké komise. Protože v oboru MNO žádný podrobnější předpis upravující činnost znaleckých komisí vydán nebyl, je nezbytné, aby se vojenské znalecké komise při svém jednání přiměřeně řídily uvedenými předpisy civilními.

Přehled předpisů obsahově zpracovaných

Název předpisu	Označení
Vyhláška ministerstva zdravotnictví o poskytování léčebně preventivní péče	č. 42/1966 Sb.
Vyhláška ministerstva zdravotnictví o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek	č. 45/1966 Sb.
Vyhláška ministerstva zdravotnictví a spravedlnosti o opatřeních proti přenosným nemocem	č. 46/1966 Sb.
Vyhláška ministerstva zdravotnictví o pohřebnictví	č. 47/1966 Sb.
Vyhláška ministerstva zdravotnictví ČSR o soustavě zdravotnických zařízení	č. 121/1974 Sb.
Vyhláška ministerstva zdravotnictví SSR o soustavě zdravotnických zařízení	č. 19/1975 Sb.
Vyhláška ministerstva zdravotnictví ČSR, kterou se provádí zákon č. 68 z roku 1957 Sb. o umělém přerušení těhotenství	č. 71/1973 Sb.
Zjišťování tělesné a duševní schopnosti uchazečů o řidičský průkaz a pro provádění preventivních lékařských prohlídek řidičů	sm. č. 32 Sb. NV č. 17/1963
Vyhláška ministerstva zdravotnictví ČSR o zdravotnických pracovnících a jiných pracovnících ve zdravotnictví	č. 72/1971 Sb.
Metodické opatření k vyhlášce č. 71 z roku 1972 Sb. o zdravotnických pracovnících	MO č. 20 VMZ-ČSR č. 11/1971
Vyhláška ministerstva zdravotnictví ČSR, kterou se mění a doplňuje vyhláška MZ-ČSR o zdravot-	č. 4/1978 Sb.

Název předpisu	Označení	Název předpisu	Označení
nických pracovních a jiných pracovních ve zdravotnictví		Hlášení a evidence nemocí z povolání, profesionálních otrav a jiných poškození na zdraví z práce	ZO č. 25 VMZ-ČSR čá 10—12/1973
Vzorová náplň činnosti odborů národních výborů na úseku péče o zdraví a zdravotnictví	MO č. 39 VMZ-SSR čá 12—13/1972	Hospodaření s léky a zdravotnickými potřebami	ZO č. 21 VMZ-ČSR čá 8—12/1975
Poskytování obvodních zdravotnických služeb	ZO č. 31 VMZ-ČSR čá 11—12/1972	Postup při předepisování a výdeji léků a zdravotnických potřeb a manipulaci s nimi	MO č. 22 VMZ-ČSR čá 8—12/1975
Pracovní náplň zdravotnických pracovníků v obvodních službách	MO č. 33 VMZ-ČSR čá 11—12/1972	Organizační řád ústřední komise pro účelnou farmakoterapii	ZO č. 15 VMZ-ČSR čá 10/1971
Poskytování zdravotnických služeb pracujícím v závodech	ZO č. 32 VMZ-ČSR čá 11—12/1972	Organizace a činnost komisí pro účelnou farmakoterapii	MO č. 16 VMZ-ČSR čá 10/1971
Provoz nemocnic s poliklinikou a dalších zařízení léčebně preventivní péče	ZO č. 12 VMZ-ČSR čá 4—5/1972	Směrnice pro poskytování ambulantní péče lékařem, kterého si občan zvolil	ZO č. 20 VMZ-ČSR čá 12/1966
Pohotovostní zdravotnické služby	ZO č. 9 VMZ-ČSR čá 7—8/1970	Úhrady za zdravotnické služby, které nejsou nezbytné	ZO č. 15 VMZ-ČSR čá 9—10/1969
Směrnice o znaleckých komisích	ZO č. 46 VMZ-ČSR čá 21—22/1967	Sledování sebevražednosti a péče o osoby, které se pokusily o sebevraždu	ZO č. 17 VMZ-ČSR čá 3—7/1975
Směrnice ministerstva zdravotnictví, jimiž se vydávají zásady pro organizaci ÚNZ	ZO č. 46 VMZ-ČSR čá 18—20/1975	Diferenciace ústavního léčení alkoholismu	MO č. 18 VMZ-ČSR čá 3—7/1975
Přijímání nemocných do nemocniční péče	MO č. 41 VMZ-ČSR čá 16—17/1975	Povinné hlášení zhoubných novotvarů	ZO č. 56 VMZ-ČSR čá 21—24/1975
Zásady intenzivní péče o nemocné ve zdravotnických zařízeních	MO č. 48 VMZ-SSR čá 21—22/1972	Převoz zemřelých a jejich úprava k pohřbení	MO č. 20 VMZ-ČSR čá 3—7/1975
Zásady poskytování diferencované péče	MO č. 32 VMZ-ČSR čá 22—24/1974	Dispenzární péče o nemocné zhoubnými novotvary	MO č. 58 VMZ-ČSR čá 21—24/1975
Zásady organizace a poskytování první pomoci	MO č. 33 VMZ-ČSR čá 22—24/1974	Rozbory pokročilých a pozdě rozpoznaných onemocnění zhoubným novotvarem	MO č. 59 VMZ-ČSR čá 21—24/1975
Zásady organizace služby rychlé zdravotnické pomoci	MO č. 34 VMZ-ČSR čá 22—24/1974	Ošetřování a očkování proti tetanu při poraněních a v předoperační přípravě	MO č. 60 VMZ-ČSR čá 21—24/1975
Provádění vyhlášky o opatřeních proti přenosným nemocem	MO č. 9 VMZ-ČSR čá 12—13/1974	Klinické zkoušení léčiv	ZO č. 57 VMZ-ČSR čá 21—24/1975
Posuzování zdravotní způsobilosti k práci	sm. č. 49 VMZ-ČSR čá 9—10/1970	Povinné preventivní rentgenové vyšetření	ZO č. 13 VMZ-ČSR čá 10/1971
Posuzování dočasné neschopnosti k práci	MO č. 19 VMZ-ČSR čá 9—10/1970	Seznamy prací a pracovišť zakázaných ženám, těhotným ženám a matkám do konce 9. měsíce po porodu a mladistvým v organizacích ministerstva zdravotnictví	ZO č. 3 VMZ-ČSR čá 2—3/1973
Provádění dozoru nad dodržováním léčebného režimu praceneschopnými	MO č. 17 VMZ-ČSR čá 10/1971	Posuzování zdravotní způsobilosti žen pro práci při ručním zdvihání a do-	MO č. 29 VMZ-ČSR čá 20—21/1974
Poskytování zdravotnických služeb starým a dlouhodobě nemocným občanům	ZO č. 22 VMZ-ČSR čá 10—12/1973		